

Maailman Tuulet Vie

Kaija Koo

On lehtiä pinoon
Jäänyt minun pieneen eteiseen
Lakaistujen päivien polkuun
Elämän viiva kaartui vinoon
Olet jäänyt vain hehkuna huoneeseen
Outo tunne ikiliikkuu

Se alkaa näkyä päälle päin
Että lähdit ja minä jäin
On sieluni sanaton
Kun mulla niin paha olla on
Ei ikävä ikinä mee
Se pysyy se syvenee
Vielä eilen tähtiä näin
Nyt nekin on sammumaan päin

Mua maailman tuulet vie
Ja joskus johonkin loppuu tie
On pidellyt kylmempää
Kun reiän teit minun sieluni seinään

Mua maailman tuulet vie
Alla moottorilinnuntie
Sirpaleet sisällä jauhaa
Sinä kivitit minun sydämeni ikkunaan

Missä olinkaan eilen
Kenelle keitinkään aamun teen
Päättöykö yö sateeseen
Muisti piirtää viivoja veteen
Sinä jätit mulle pitkän yön eteen
Isken sotakirveeni kiveen

Ei sotaa koskaan ollutkaan
Kysyt vain jaettaisiinko maa
Hiljaisuus leirii muuttaa
Yö hohtaa uututtaan
Itseäni minä päivin ja öin
Ehjäksi räätälöin
Kun mulla ei sinua oo
Niin vereni seisoo

Mua maailman tuulet vie
Ja joskus johonkin loppuu tie
On pidellyt kylmempää
Kun reiän teit minun sieluni seinään

Mua maailman tuulet vie
Alla moottorilinnuntie
Sirpaleet sisällä jauhaa
Sinä kivitit minun sydämeni ikkunaan

Mua maailman tuulet vie
Laivani aavoilla seilailee
Kuorman lastasin keulaan
Sydän vuotaa ja sielu on seulaa

Mua maailman tuulet vie
Ne ottaa mukaan ja nielaisee
Täällä kuolee kaipaukseen
Se on tauti johon sain huonon ennusteen

Mua maailman tuulet vie...